

การพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระบายสุราษฎร์ (อาหารไทยสี่ภาค)

The Development of a Digital Content Set to Enhance Awareness of Arts and Culture on an Online Platform: Sutthapirom Dance (Thai Cuisine from Four Regions)

กุลธิดา ธรรมวิวัฒน์¹ พรปัทมพร ปริญชาญกุล² ศิวกร อมรสถิตย์³
สุดารัตน์ จงประสาธสมบัติ⁴ อาราภา ยอดยิ่งวรพจน์⁵
Kuntida Thamwipat¹ Pornpapatsorn Princhankol²
Siwakorn Amornsatid³ Sudarat Jongpasatsombat⁴
Arapa Yodyingworapan⁵

^{1,2} อาจารย์ สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

E-mail:kuntida.tha@kmutt.ac.th, pornpapatsorn.pri@kmutt.ac.th

^{1,2} Lecturer, Department of Educational Communications and Technology, King Mongkut's University of Technology Thonburi

^{3,4,5} นักศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

E-mail: siwakorn.amor@kmutt.ac.th, sudarat.jong@kmutt.ac.th, arapa.yody@kmutt.ac.th

^{3,4,5} Student, Department of Educational Communications and Technology, King Mongkut's University of Technology Thonburi

Received: 2025-01-06 Revised: 2025-04-11 Accepted: 2025-12-02

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระบายสุราษฎร์ (อาหารไทยสี่ภาค) 2) ประเมินคุณภาพของชุดดิจิทัลคอนเทนต์ 3) ประเมินผลการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อชุดดิจิทัลคอนเทนต์ และ 4) ประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อชุดดิจิทัลคอนเทนต์ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 1) ชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ชุดระบายสุราษฎร์ (อาหารไทยสี่ภาค) 2) แบบประเมินคุณภาพ 3) แบบประเมินผลการรับรู้ และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นสมาชิกที่ติดตามเพจเฟซบุ๊ก นาฏยโขมละคร มจร. และให้ความร่วมมือในการทำแบบสอบถาม จำนวน 50 คน จากวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย ได้พัฒนาสื่อโปสเตอร์อินโฟกราฟิก 2 ชุด สื่อวีดิทัศน์ 1 ชุด และได้นำสื่อไปประเมินคุณภาพ ผลการประเมินพบว่า ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 3 ท่าน ผลการประเมินอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.51) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการนำเสนอจำนวน 3 ท่าน ผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.75$, S.D. = 0.34) ผลการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} =$

4.67, S.D. = 0.61) และผลการประเมินความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.73$, S.D. = 0.54) สรุปได้ว่า ชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระบายสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) ที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้เผยแพร่ได้จริง
คำสำคัญ : แพลตฟอร์มออนไลน์ ระบายสุทธาภิรมย์ อาหารไทยสี่ภาค

Abstract

The objectives of this research were to 1) develop a digital content set to enhance art and cultural awareness on an online platform: Sutthapirom Dance (Thai Cuisine from Four Regions), 2) evaluate the quality of the digital content set, 3) assess the arts and cultural awareness of the sample group, and 4) evaluate the satisfaction of the sample group after engaging with the digital content set. The research tools included 1) a digital content set to promote arts and cultural awareness on an online platform: Sutthapirom Dance (Thai Cuisine from Four Regions), 2) a quality assessment form for the digital content set, 3) an awareness assessment form, and 4) a satisfaction assessment form. Data were collected from a sample of 50 individuals who followed the Facebook page "NatayakolnLakhon KMUTT" and voluntarily participated in the study. The sampling method was accidental sampling. Statistical analyses included mean and standard deviation. The research results developed 2 sets of infographic poster media and 1 set of video media. And the media was taken to evaluate the quality. The evaluation results found that 3 content experts' evaluation results were at a good level ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.51). By 3 presentation media experts, the evaluation results were at a very good level ($\bar{x} = 4.75$, S.D. = 0.34). The perception results of the sample group were at the highest level ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.61), and the satisfaction evaluation results were at the highest level ($\bar{x} = 4.73$, S.D. = 0.54). In conclusion, the developed digital content set to promote awareness of arts and culture on the online platform, Suthaphirom Dance (Thai Cuisine from Four Regions), can be actually used for distribution.

Keywords: Online Platform, Sutthaphirom Dance, Thai Cuisine from Four Regions

1. บทนำ

ปัจจุบันการดำเนินชีวิตของคนในสังคมโลกและสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตเป็นอย่างมาก เพราะมนุษย์ต้องรู้จักการเอาตัวรอด โดยการพึ่งพาเทคโนโลยีที่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันที่มีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด ผู้คนส่วนใหญ่เริ่มหันมาใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการสื่อสารข้อมูลถึงกันมากยิ่งขึ้น ช่วงเริ่มแรกการใช้สื่อสังคมออนไลน์มักใช้ในลักษณะของการสื่อสารระหว่างบุคคล คือ สื่อสารกันระหว่างตนเองกับคนรู้จักหรือคนใกล้ชิด จากนั้นได้มีการขยายมาประยุกต์ใช้ในภาคธุรกิจและการทำการตลาดผ่านช่องทางออนไลน์ ซึ่งได้รับความนิยมจากผู้คนอย่างกว้างขวาง เช่น การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ อาทิ เฟซบุ๊ก (Facebook) ในการทำธุรกิจ การสร้างแบรนด์หรือการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีแนวโน้มแสดงให้เห็นถึงการเติบโตที่จำเป็นต้องปรับตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัลคอนเทนต์ ซึ่งเป็นสื่อสารสนเทศที่ถูกจัดข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล ประกอบด้วย โปสเตอร์อินโฟกราฟิก แอนิเมชัน เกม สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเรียนรู้ (e-Learning) คอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สามารถดูผ่าน คอมพิวเตอร์ ทีวี ภาพยนตร์ แท็บเล็ต โทรศัพท์มือถือ หรืออุปกรณ์ดิจิทัลต่าง ๆ เนื่องด้วยช่องทาง และเนื้อหาของดิจิทัลคอนเทนต์มีความหลากหลาย เพื่อสร้างประสบการณ์ที่ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ สื่อสังคมออนไลน์อย่าง เฟซบุ๊ก จึงมีบทบาทในการประชาสัมพันธ์เป็นอย่างมาก การพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อการประชาสัมพันธ์ จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาดิจิทัลคอนเทนต์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยสร้างคอนเทนต์ที่เน้นการให้ความรู้และประโยชน์แก่ผู้รับสาร เป็นการสร้างคุณค่าให้กับคอนเทนต์ ทำให้ผู้รับสารมีความสนใจที่จะเข้ามาศึกษาด้วยตัวเอง [1] การพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์ที่พบเจอน้อยและคนรุ่นใหม่ไม่ได้ให้การเปิดรับมากนัก คือ ชุดดิจิทัลคอนเทนต์ที่มีเนื้อหาที่ถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของไทย ในปัจจุบันนาฏศิลป์และศิลปวัฒนธรรมไทยที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทย กำลังจะถูกกลืนเลือนและได้รับความสนใจจากคนรุ่นใหม่ลดลง แต่กลับให้ความสำคัญกับศิลปวัฒนธรรมทางตะวันตกมากขึ้น ซึ่งในประเทศไทยนั้นมีการแสดงนาฏศิลป์ที่หลากหลายและสื่อถึงความเป็นไทยอยู่มาก แต่ก็ยังไม่ได้ได้รับความนิยมหรือการรับรู้จากคนรุ่นใหม่เท่าที่ควร ศิลปวัฒนธรรมแสดงให้เห็นถึงความเป็นอารยประเทศ ประเทศชาติที่มีความเจริญรุ่งเรืองนั้นจำเป็นที่จะต้องมีการวัฒนธรรมอันแสดงออกซึ่งเอกลักษณ์ประจำชาติของตน นาฏศิลป์และดนตรีไทยก็ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันสำคัญของชาติ อย่างหนึ่ง ที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ทำนุบำรุงและพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาประเทศ กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏยประดิษฐ์นับเป็นกลวิธีหนึ่งที่จะก่อให้เกิดการอนุรักษ์ทำนุบำรุงและพัฒนา ทั้งนี้ เนื่องจากการสร้างสรรค์ผลงานดังกล่าว ประกอบไปด้วยการสร้างสรรค์แนวคิด การออกแบบนาฏศิลป์รวมทั้งการนำผลงานในอดีตมาปรับปรุง สร้างสรรค์และพัฒนา โดยอาศัยกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานที่ถูกต้องตามหลักวิชาการและวิธีการที่เหมาะสมซึ่งส่งผลให้นาฏยประดิษฐ์ชุดนั้นมีความสมบูรณ์และนับเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่เพิ่มพูน โดยไม่มีที่สิ้นสุด วัฒนธรรมไทยนอกจากนาฏศิลป์ที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติแล้วยังมีอีกหนึ่งวัฒนธรรมที่โดดเด่น คืออาหารไทยที่มีชื่อเสียง และได้รับความนิยมทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ [2]

อาหารไทยในแต่ละภูมิภาคมีความหลากหลาย จากวัตถุดิบได้มาจากธรรมชาติรอบตัวในชุมชน ชื่ออาหารมักปรากฏชื่อวัตถุดิบที่ได้จากธรรมชาติในท้องถิ่น อยู่ใกล้ชิดกับวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นแต่ละภูมิภาค จึงเป็นไปได้ว่าคำเรียกชื่ออาหารไทยทั้ง 4 ภาคจะสะท้อนชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยในแต่ละภาคได้ ดังที่ชนกพร อังศุวิริยะ [3] พบว่าภาษาเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการถ่ายทอดเอกลักษณ์วัฒนธรรมของท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นย่อมจะแตกต่างกันไปตามสภาพภูมิศาสตร์ ดังนั้นสิ่งที่นำไปบริโภคแตกต่างกัน ภาษาหรือชื่อที่ใช้เรียกย่อมแตกต่างกันไปด้วย แม้ว่าอาหารบางอย่างจะได้รับการส่งผ่านข้ามพื้นที่กัน แต่ด้วยระบบการขนส่งสื่อสาร และความเป็นอยู่ดั้งเดิมของคนกลุ่มนั้น ๆ ทำให้ชื่อเรียกมีความแตกต่างกัน แม้อาหารที่บริโภคจะเหมือนหรือคล้ายกันก็ตาม จึงเป็นที่น่าสนใจที่จะศึกษาความรู้ ความคิด ภูมิปัญญา วัฒนธรรม ด้วยความแตกต่างนี้จึงเป็นแนวคิดสำคัญในการนำมาสร้างสรรค์เป็นนาฏยประดิษฐ์ คือ การคิด การออกแบบ และสร้างสรรค์ แนวคิดรูปแบบ กลวิธีของนาฏยศิลป์ชุดหนึ่ง ที่แสดงโดยผู้แสดงคนเดียวหรือหลายคน ทั้งนี้ รวมถึงการปรับปรุงผลงานในอดีต นาฏยประดิษฐ์จึงเป็นการทำงานที่ครอบคลุม ปรัชญา เนื้อหา ความหมาย ท่ารำ ท่าเต้น การแปลแถว การตั้งซุ่ม การแสดงเดี่ยว การแสดงหมู่ การกำหนดดนตรีเครื่องแต่งกาย ฉาก และส่วนประกอบอื่น ๆ ที่สำคัญในการแสดง จนประกอบเป็นนาฏยศิลป์ชุดหนึ่ง ๆ ที่สมบูรณ์ [4]

มนุษย์ใช้การมองเห็นในการรับรู้สื่อต่าง ๆ มากที่สุด ในชีวิตประจำวัน การเดินทาง สัญจรด้วยการคมนาคมสาธารณะหรือรถส่วนตัว ย่อมได้รับสื่ออยู่ตลอด ไม่ว่าจะเป็นป้ายโฆษณาภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว นอกจากนี้ ยังมีการขยายการสร้างในหลากหลายมิติ แพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ เช่น ภาพถ่าย วิดีทัศน์ ภาพยนตร์ และอื่น ๆ ซึ่งเรียกรวมศิลปะประเภทนี้ว่าศิลปะผสม หรือศิลปะผสมผสาน นับเป็นการเปิดและรองรับศิลปะแนวใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม เพื่อปรับเปลี่ยนให้ผู้คนสมัยใหม่เข้าถึงได้ง่ายมากยิ่งขึ้น โดยการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ หรือ Online Platform คือ บริการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนโลกอินเทอร์เน็ต ซึ่งเปรียบเสมือนตัวกลางสำหรับใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลหรือบริษัทตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป เช่น ตลาดออนไลน์ (Online Market) เสิร์ชเอนจิน (Search Engines) โซเชียลมีเดีย (Social Media) รวมถึงเป็นแหล่งรวมคอนเทนต์ แอปพลิเคชัน และระบบการทำธุรกรรมทางการเงิน แพลตฟอร์มออนไลน์กลายเป็นแรงผลักดันที่อยู่เบื้องหลังการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมต่าง ๆ การใช้ชีวิต การทำงาน และการเชื่อมต่อกัน ทำให้แพลตฟอร์มมีความสามารถในการเพิ่มคุณค่าของตนแบบทวีคูณเมื่อมีผู้เข้าร่วมมากขึ้น ซึ่งศักยภาพของแพลตฟอร์มดังกล่าวกระตุ้นให้เกิดการเติบโตของธุรกิจและการขยายตัวของเศรษฐกิจอีกด้วย [5]

จากการสัมภาษณ์ที่ปรึกษาโครงการกิจกรรมนักศึกษา ชมรมนาฏยโขนละคร มจร. (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี) พบว่าชมรมฯ ได้จัดทำโครงการนาฏยประดิษฐ์ ชุดระบำสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) เป็นการประดิษฐ์การแสดงศิลปวัฒนธรรมนาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ ชื่อชุดการแสดงระบำสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) ประกอบด้วย ผัดไทย ขนมน้ำเงิน น้ำเงี้ยว น้ำพริกหนุ่ม ส้มตำ ไก่ย่าง แกงไตปลา และแกงเหลือง ที่เป็นอาหารไทยที่ขึ้นชื่อ

และเป็นที่ยอมรับของทั้ง 4 ภาค เพื่อเผยแพร่สู่สาธารณชนทั้งยังนับเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมอาหารไทยที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นครัวโลก ถือเป็นหนึ่งในอำนาจละมุน (Soft Power) ที่มีต้นทุนทางวัฒนธรรมที่สำคัญ โดยชูจุดเด่นในด้านอาหารไทยที่มีความหลากหลาย ตามนโยบายของรัฐบาลโดยทางชมรมฯ ได้เผยแพร่การแสดงให้ปรากฏบนเวทีในงานไหว้ครูประจำมหาวิทยาลัยเท่านั้น ด้วยเหตุนี้คณะผู้วิจัยซึ่งเป็นนักแสดงจากชมรมนาฏยโขลละคร มจร. จึงมีดำริจัดทำชุดสื่อเพื่อส่งเสริมการรับรู้และเพื่อประชาสัมพันธ์การแสดงที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ เพื่อเผยแพร่บนเพจเฟซบุ๊กนาฏยโขลละคร มจร. จึงเป็นที่มาในการพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสาธิตกริรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) ซึ่งประกอบไปด้วยชุดสื่ออินโฟกราฟิก และคลิปวิดีโอ ที่เข้าใจง่ายและสอดแทรกเกร็ดความรู้ที่หลากหลายทางด้านนาฏศิลป์และวัฒนธรรมไทย เพื่อเผยแพร่ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์บนเพจเฟซบุ๊ก นาฏยโขลละคร มจร. เพื่อสามารถเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้กว้างขวางต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสาธิตกริรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค)

2.2 เพื่อประเมินคุณภาพของชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสาธิตกริรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค)

2.3 เพื่อประเมินผลการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสาธิตกริรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค)

2.4 เพื่อประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสาธิตกริรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค)

3. สมมติฐานของการวิจัย (ถ้ามี)

3.1 คุณภาพของชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสาธิตกริรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) อยู่ในระดับดีขึ้นไป

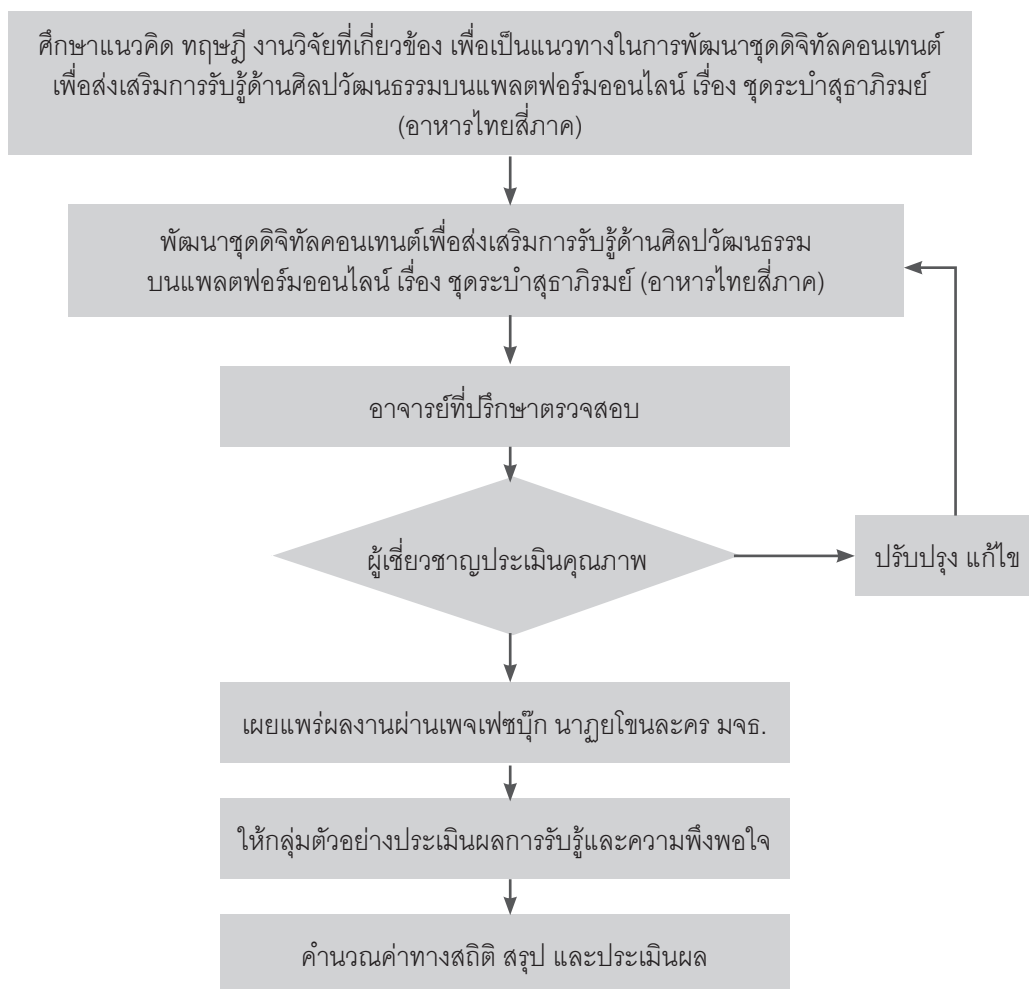
3.2 ผลประเมินการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสาธิตกริรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) อยู่ในระดับมากขึ้นไป

3.3 ผลประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสาธิตกริรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) อยู่ในระดับมากขึ้นไป

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

4.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

การพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) ผู้ศึกษาได้ดำเนินการ ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาต่อการพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ สมาชิกที่ติดตามเพจเฟซบุ๊ก นาฏยโชนละคร มจร. มีจำนวน 2,818 คน [6]

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ สมาชิกที่ติดตามเพจเฟซบุ๊ก นาฏยโชนละคร มจร. ดำเนินการโดยวิธีสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จากสมาชิกที่ติดตามเพจเฟซบุ๊ก นาฏยโชนละคร มจร. ที่เคยชมชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นจำนวนตัวอย่างที่สาขาวิชากำหนดสำหรับการดำเนินงานวิจัยระดับปริญญาตรี โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2567

4.3 ผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญ คือ ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีความชำนาญเพื่อประเมินคุณภาพการพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) ได้จากวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิอย่างแท้จริง และยินดีที่จะมาเป็นผู้เชี่ยวชาญแบ่งออกเป็น 3 ด้านได้แก่

1) ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา คือ ผู้ที่มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี หรือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน ไม่ต่ำกว่า 5 ปีขึ้นไป เพื่อประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาของชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) จำนวน 3 ท่าน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2) ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการนำเสนอ คือ ผู้ที่มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีหรือเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ในการทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปีขึ้นไป เป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญเกี่ยวกับการผลิตสื่อ เพื่อประเมินคุณภาพด้านสื่อการนำเสนอของชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) จำนวน 3 ท่าน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล คือ ผู้ที่มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปีขึ้นไป เพื่อประเมินคุณภาพด้านการวัดและประเมินผลของชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) จำนวน 3 ท่าน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

4.4 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น

ชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค)

ตัวแปรตาม

- 1) คุณภาพของชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค)
- 2) ผลการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค)
- 3) ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค)

4.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) มีดังนี้

- 1) ชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ชุดระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค)
- 2) แบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาและด้านสื่อการนำเสนอ เป็นแบบประเมินแบบเช็คลิสต์ 5 ระดับ
- 3) แบบประเมินผลการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบประเมินแบบเช็คลิสต์ 5 ระดับ
- 4) แบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบประเมินแบบเช็คลิสต์ 5 ระดับ ทั้งนี้เครื่องมือในการวิจัยทุกชิ้นได้ผ่านการหาค่า IOC ที่ระดับ 0.75-0.85 ซึ่งเป็นระดับมากกว่า .05 ขึ้นไปเรียบร้อยแล้ว

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

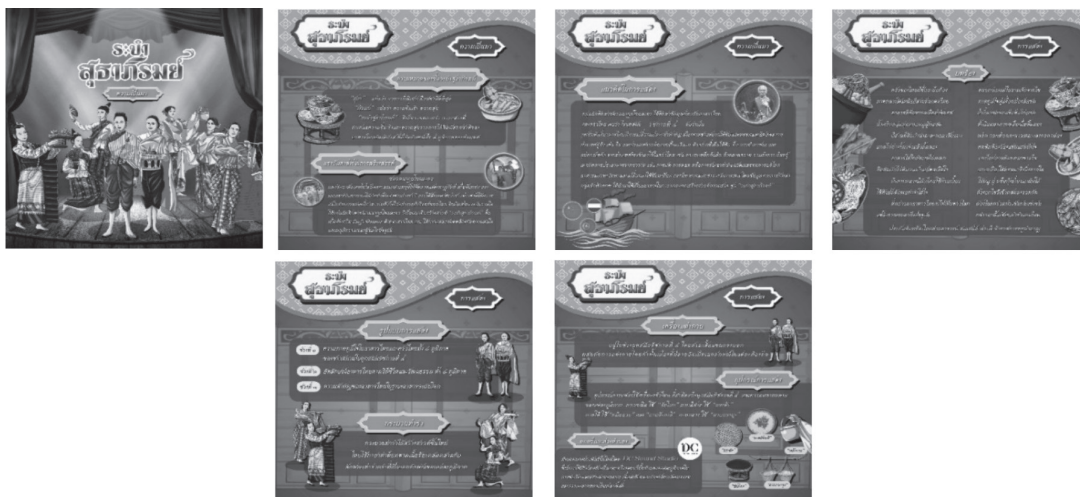
วิธีในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าเฉลี่ย และ คำนวณหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีการแปลความหมายดังนี้ [7]

4.51 - 5.00	หมายถึง	ดีมาก / มากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	ดี / มาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	ปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	น้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	น้อยที่สุด

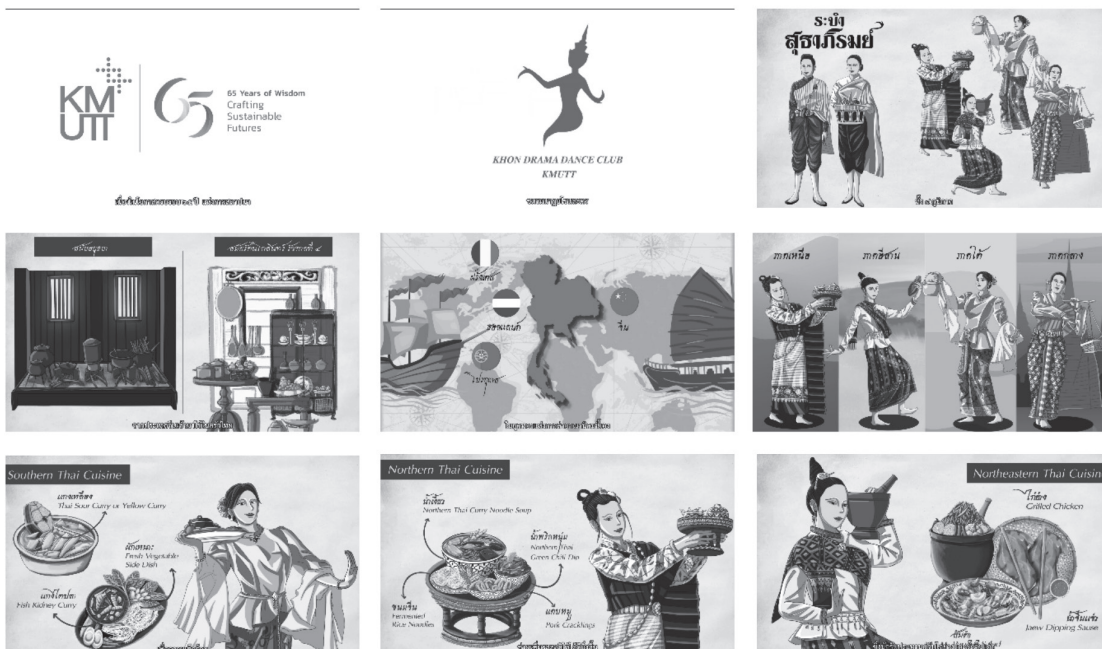
5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการออกแบบและพัฒนาสื่อ

ผลการพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสาธิตกริรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) ประกอบด้วย ก. สื่อโปสเตอร์อินโฟกราฟิก ชุด ระเบียบสาธิตกริรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) โปสเตอร์ชุดที่ 1 ที่มาของการแสดง ข. สื่ออินโฟกราฟิก โปสเตอร์ชุดที่ 2 การแต่งกายนักแสดง 4 ภูมิภาค ค. คลิปวิดีโอชุดระเบียบสาธิตกริรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) จำนวน 1 ชุด โดยเนื้อหาทั้งหมดผ่านการคัดกรองจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ดังแสดงภาพตัวอย่างต่อไปนี้

ภาพที่ 2 ตัวอย่างโปสเตอร์อินโฟกราฟิก

ภาพที่ 3 ตัวอย่างคลิปวิดีโอชุดระบำสุธาสยาม (อาหารไทยสี่ภาค)

ภาพที่ 4 คิวอาร์โค้ดเข้าชมตัวอย่างคลิปวิดีโอชุดระบำสุธาสยาม (อาหารไทยสี่ภาค) บนเพจชมรม

ตารางที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาและด้านสื่อกิจกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการที่ประเมิน	ผลการวิเคราะห์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
1. ด้านเนื้อหาการนำเสนอ (ความถูกต้อง กระชับ น่าสนใจ เข้าใจง่าย ความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย)	4.33	0.43	ดี
2. ด้านการใช้ภาษาและภาพประกอบเนื้อหา (การสื่อความหมาย ความชัดเจน ความสอดคล้องกับเนื้อหา ความเหมาะสม)	4.17	0.58	ดี
ผลการประเมินภาพรวม	4.25	0.51	ดี

จากตารางที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพด้านเนื้อหา เรื่อง การพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระบายสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้พบว่า มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นคุณภาพในแต่ละด้านพบว่ารายการที่มีค่าเฉลี่ยอันดับแรก ได้แก่ ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.43) และค่าเฉลี่ยรองลงมาคือด้านการใช้ภาษาและภาพประกอบเนื้อหาอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.58) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพด้านสื่อการนำเสนอของวิดีโอคอนเทนต์ที่พัฒนาขึ้น

รายการที่ประเมิน	ผลการวิเคราะห์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
1. ด้านภาพ (ความเหมาะสม การสื่อความหมาย ความสอดคล้องกับเนื้อหา)	4.78	0.38	ดีมาก
2. ด้านเสียง (ระดับเสียง ความชัดเจน เสียงประกอบ)	4.89	0.19	ดีมาก
3. ด้านอักษรและการใช้สี (ขนาด สีและรูปแบบ การจัดวาง)	4.67	0.38	ดีมาก
4. ด้านการนำเสนอ (กระชับ เหมาะสม เทคนิคการเล่าเรื่องน่าสนใจ)	4.67	0.38	ดีมาก
ผลการประเมินภาพรวม	4.75	0.34	ดีมาก

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพด้านสื่อการนำเสนอ เรื่อง การพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระบายสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้พบว่า มีคุณภาพโดยรวมอยู่ใน

ระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นคุณภาพในแต่ละด้าน พบว่ารายการที่มีค่าเฉลี่ยอันดับแรก ได้แก่ ด้านเสียงอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.19) ค่าเฉลี่ยรองลงมาคือด้านภาพอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.38) ด้านตัวอักษรและการใช้สีอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.38) ด้านการนำเสนออยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.38) ตามลำดับ

5.2 ผลการประเมินการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค)

ตารางที่ 3 ผลการประเมินการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง

รายการที่ประเมิน	ผลการวิเคราะห์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการรับรู้
1. รับรู้ที่มาของบทประพันธ์ “ระเบียบสุทธาภิรมย์” มาจากเอกลักษณ์ของอาหารไทยสี่ภาค	4.67	0.63	มากที่สุด
2. รับรู้วาทะบทประพันธ์ “ระเบียบสุทธาภิรมย์” ใช้ประกอบการแสดงในคลิปวิดีโออาหารไทย 4 ภาค ซึ่งเป็นหนึ่งในชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค)	4.65	0.66	มากที่สุด
3. รับรู้ว่าการแสดงในคลิปวิดีโอแนะนำเรื่องอาหารไทย 4 ภาค	4.61	0.65	มากที่สุด
4. รับรู้ว่ามีปัญญาของไทยในด้านเครื่องแต่งกาย และอาหารไทยทั้ง 4 ภาค	4.68	0.58	มากที่สุด
5. รับรู้ว่ามีความแตกต่างอย่างมีเอกลักษณ์ของอาหารไทยทั้ง 4 ภาค	4.70	0.60	มากที่สุด
6. รับรู้ว่ามีความแตกต่างอย่างมีเอกลักษณ์ของเครื่องแต่งกายของคนไทยทั้ง 4 ภาค	4.67	0.59	มากที่สุด
7. รับรู้วาทะบทประพันธ์ของภาคเหนือได้แก่ ขนมน้ำเงินน้ำเขียว และน้ำพริกหนุ่ม	4.65	0.64	มากที่สุด
8. รับรู้วาทะบทประพันธ์ของภาคอีสานได้แก่ ส้มตำและไก่ย่าง	4.68	0.58	มากที่สุด
9. รับรู้วาทะบทประพันธ์ของภาคใต้ได้แก่ แกงไตปลาและแกงเหลือง	4.70	0.63	มากที่สุด
10. รับรู้วาทะบทประพันธ์ของภาคกลางได้แก่ ผัดไทย	4.67	0.59	มากที่สุด
ผลการประเมินภาพรวม	4.67	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่อการพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสาธิตกรม (อาหารไทยสี่ภาค) เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้พบว่า มีการรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นระดับการรับรู้ในแต่ละด้านพบว่ารายการที่มีค่าเฉลี่ยอันดับแรก ได้แก่ท่านรับรู้ว่ามี ความแตกต่างอย่างมีเอกลักษณ์ของอาหารไทยทั้ง 4 ภาค อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.60) และค่าเฉลี่ยรองลงมา ได้แก่ ท่านรับรู้ว่าอาหารไทยจานเด่นของภาคใต้ได้แก่ แกงไตปลาและแกงเหลือง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.63) และท่านรับรู้ว่าภูมิปัญญาของไทยในด้านเครื่องแต่งกาย และอาหารไทยทั้ง 4 ภาค อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.58) ตามลำดับ

5.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสาธิตกรม (อาหารไทยสี่ภาค)

ตารางที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง

รายการที่ประเมิน	ผลการวิเคราะห์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านเนื้อหา (ความถูกต้อง น่าสนใจ เข้าใจง่าย)	4.73	0.55	มากที่สุด
2. ด้านภาพและเสียง (ความชัดเจน การสื่อความหมาย ความสอดคล้องกับเนื้อหา)	4.73	0.53	มากที่สุด
3. ด้านการนำเสนอ (กระชับ เข้าใจง่าย เทคนิคการเล่าเรื่องน่าสนใจ)	4.73	0.52	มากที่สุด
ผลการประเมินภาพรวม	4.73	0.54	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่อ การพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสาธิตกรม (อาหารไทยสี่ภาค) เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้พบว่า มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาระดับความพึงพอใจในแต่ละด้านพบว่ารายการที่มีค่าเฉลี่ยอันดับแรก ได้แก่ ด้านการนำเสนออยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.52) ด้านภาพและเสียงอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.53) และด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.55) ตามลำดับ

6. สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

6.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยการพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสาธิตกรรม (อาหารไทยสี่ภาค) ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า มีผลการประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดี ผลการประเมินคุณภาพด้านสื่อการนำเสนออยู่ในระดับดีมาก ผลการประเมินด้านการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น สื่อที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ประชาสัมพันธ์ให้กับกลุ่มเป้าหมายได้จริง

6.2 อภิปรายผล

6.2.1 การพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสาธิตกรรม (อาหารไทยสี่ภาค) ประกอบด้วย 1) สื่ออินโฟกราฟิก (Infographic) จำนวนทั้งสิ้น 2 ชุด ประกอบด้วย ที่มาของการแสดง และการแต่งกายของนักแสดง สี่ภูมิภาค และสื่อคลิปวิดีโอ ชุดระเบียบสาธิตกรรม (อาหารไทยสี่ภาค) 1 ชุด โดยคณะผู้วิจัยได้มีขั้นตอนการวางแผนและการศึกษาเนื้อหา ภาพรวมคลิปวิดีโอ รวมถึงการจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ให้มีความถูกต้องเหมาะสม ชัดเจน และเข้าใจง่าย ซึ่งการออกแบบชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสาธิตกรรม (อาหารไทยสี่ภาค) นี้ อิงตามแนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบของ ADDIE Model มาประยุกต์ใช้ดังนี้ 1) ขั้นการวิเคราะห์ (Analysis) ศึกษาความต้องการขององค์กรและนำมาปรึกษากับสมาชิกและอาจารย์ที่ปรึกษา 2) ขั้นการออกแบบ (Design) กำหนดรูปแบบและวิธีในการนำเสนอสื่อ 3) ขั้นตอนการพัฒนา (Development) นำรูปแบบของสื่อเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และทำการปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสม จากนั้นนำสื่อไปตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านสื่อการนำเสนอ และนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป 4) ขั้นตอนการนำไปใช้ (Implementation) นำสื่อไปเผยแพร่ผ่านเพจเฟซบุ๊ก นาฏยโชนละคร มจร. ให้สมาชิกที่ติดตามเพจเฟซบุ๊ก นาฏยโชนละคร มจร. ที่ได้ดูสื่อและมีความยินดีตอบแบบสอบถาม 5) ขั้นตอนการประเมินผล (Evaluation) นำผลการประเมินที่ได้ไปวิเคราะห์คำนวณทางสถิติและสรุปผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Thamwipat & Princhankol [8] ซึ่งศึกษาเรื่อง การออกแบบและพัฒนาสื่อมัลติมีเดียโดยใช้แนวคิด ADDIE Model ในการประชาสัมพันธ์ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาชุดสื่อประชาสัมพันธ์ใช้ ADDIE Model โดยมี 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นวิเคราะห์ 2) การออกแบบ 3) ขั้นตอนการพัฒนา 4) การนำไปใช้ 5) ขั้นการประเมินผล ทำให้ได้สื่อประชาสัมพันธ์ที่มีความน่าสนใจ

ทันสมัย และสื่อความหมายชัดเจน เช่นเดียวกันกับการพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) ที่ใช้แนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบของ ADDIE Model ทำให้สื่อออกมามีความสมบูรณ์ทั้งในด้านของเนื้อหาที่เข้าใจง่าย ทันสมัย และด้านสื่อการนำเสนอที่โดดเด่นบนแพลตฟอร์มออนไลน์

6.2.2 ผลการประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาของการพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) พบว่า มีผลการประเมินคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.51) เนื่องจากมีการนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบของชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) บนแพลตฟอร์มออนไลน์ ประกอบด้วยสื่ออินโฟกราฟิก (Infographic) จำนวนทั้งสิ้น 2 ชุด ประกอบด้วย ที่มาของการแสดงและการแต่งกายของนักแสดงสี่ภูมิภาค และสื่อคลิปวิดีโอ ชุด ระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) จำนวน 1 ชุด โดยออกแบบการจัดวางให้เนื้อหาเข้าใจง่าย มีภาพประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อหา ทำให้ข้อมูลมีความถูกต้องครบถ้วน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวิณี บินรามัน และคณะ [9] ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาดิจิทัลคอนเทนต์แบบอินโฟกราฟิกบนสื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมการขายสินค้าประเภทโฮมเมดเบเกอรี่โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและประเมินคุณภาพดิจิทัลคอนเทนต์แบบอินโฟกราฟิกบนสื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมการขายสินค้าประเภทโฮมเมด เบเกอรี่ ผลการวิจัยพบว่า การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่ามีผลการประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.51) โดยมีการเลือกใช้เนื้อหาที่เหมาะสม มีความถูกต้อง มีปริมาณเนื้อหาที่เหมาะสม นอกจากนี้เนื้อหายังมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และภาพประกอบ จึงสามารถนำไปใช้ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ได้จริง สำหรับผลการประเมินคุณภาพด้านสื่อการนำเสนอของการพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระเบียบสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) พบว่า มีผลการประเมินคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.34) เนื่องจากมีการพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์ผ่านชุดสื่อที่มีการออกแบบที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย มีความทันสมัย นำเสนอให้น่าสนใจ เสียงบรรยายมีความสดใส ชัดเจนไม่สะดุดรูปภาพและเสียงดนตรีประกอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหา และระดับเสียงที่ใช้มีความเหมาะสมต่อการรับฟัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรปภัสสร ปริญาญกุล และคณะ [10] ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกแบบอัลบั้มโพสต์บนแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อการประชาสัมพันธ์องค์กรเอกชน โดยมีการออกแบบสื่อที่สวยงามน่าสนใจ เนื้อหาและภาพประกอบมีความเหมาะสมและน่าสนใจ จึงทำให้ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการนำเสนอ มีผลการประเมินคุณภาพด้านสื่อการนำเสนอ อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.38) เช่นเดียวกัน

6.2.3 ผลการประเมินการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างของการพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระบายสีธงชาติ (อาหารไทยสี่ภาค) พบว่า มีผลการประเมินคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.61) และผลการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการพัฒนาชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระบายสีธงชาติ (อาหารไทยสี่ภาค) พบว่า มีผลการประเมินความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.54) เนื่องจากชุดดิจิทัลคอนเทนต์ที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นมีการนำเสนอให้เข้าใจง่าย สวยงาม เข้าถึงได้ง่ายยิ่งขึ้นผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ในนี้คือ เพจเฟซบุ๊ก นาฏยโฆษณละคร มจร. ซึ่งสอดคล้องกับพฤติกรรม การเปิดรับสื่อของคนรุ่นใหม่ที่ชอบสื่อสังคมออนไลน์ การออกแบบและพัฒนาสื่อในรูปแบบดิจิทัลคอนเทนต์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อย่างเพจเฟซบุ๊ก จึงช่วยเสริมสร้างการรับรู้และความพึงพอใจให้แก่ผู้ชมได้มาก สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับเพจเฟซบุ๊ก โดย Nipa Agency [11] ที่ว่า เพจเฟซบุ๊กคือ พื้นที่ที่บุคคลสามารถมีส่วนร่วมกับผู้สร้างเพจได้ ดูง่ายไม่ซับซ้อน อีกทั้งยังสามารถใช้ร่วมกับคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือทุกชนิด เพจเฟซบุ๊กช่วยให้เจ้าของเพจและผู้ชมได้รับข่าวสารอยู่เสมอ จึงเป็นช่องทางที่สามารถเผยแพร่สื่อต่าง ๆ เพื่อสื่อสารเนื้อหาให้กับผู้ชมได้เรียนรู้ เข้าใจ และรับประสบการณ์จากสาร ทั้งยังส่งเสริมการรับรู้ของผู้รับสารได้เป็นอย่างดี ประกอบกับข้อมูลล่าสุดในปี 2567 พบว่า มีคนไทยใช้งานเฟซบุ๊ก รวมกว่า 50 ล้านราย และคนไทยกว่าร้อยละ 82.80 สามารถเข้าถึงโฆษณาบนเฟซบุ๊กได้ ดังนั้น เพจเฟซบุ๊กจึงเป็นแพลตฟอร์มออนไลน์ที่น่าสนใจในยุคปัจจุบันในลำดับต้น ๆ ที่เหมาะกับการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์

6.2.4 ผลประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.54) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Waiwingrob et al. [12] ซึ่งศึกษาเรื่องการพัฒนาดิจิทัลคอนเทนต์ด้วยเทคนิคนำเสนอหลายรูปแบบบนสื่อสังคมออนไลน์ ร่วมกับกิจกรรมส่งเสริมการรับรู้ศิลปวัฒนธรรมไทยสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีผลประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.45) ดังนั้น ดิจิทัลคอนเทนต์ที่ออกแบบและพัฒนาตามแนวคิด ADDIE Model และนำไปเผยแพร่จริงบนสื่อสังคมออนไลน์ร่วมกับกิจกรรมส่งเสริมการรับรู้ศิลปวัฒนธรรมไทย จึงมีความเหมาะสมสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีซึ่งมีพฤติกรรมเปิดรับสื่อสังคมออนไลน์ในระดับมาก

6.3 ข้อจำกัดในการวิจัย

การเผยแพร่ชุดดิจิทัลคอนเทนต์ ระบายสีธงชาติ (อาหารไทยสี่ภาค) ได้ดำเนินการเบื้องต้นบนเพจชมรมนาฏยโฆษณละคร มจร. ไม่ได้เผยแพร่ผ่านสื่อใหญ่ของมหาวิทยาลัย จึงอาจทำให้เกิดการรับรู้เฉพาะกลุ่มนักศึกษาหรือคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และผู้มีความสนใจในศิลปวัฒนธรรมไทยของมจร. หรือกลุ่มบุคคลในกลุ่มของชมรมเท่านั้น

6.4 ข้อเสนอแนะ

6.4.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ชมรมนาฏยโขณฑคร มจร. ควรจัดกิจกรรมเผยแพร่ระบำสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) ในกิจกรรมครบรอบ 65 ปี แห่งการก่อตั้งมหาวิทยาลัย โดยก่อนการแสดงสามารถนำชุดดิจิทัลคอนเทนต์ ส่วนโปสเตอร์อินโฟกราฟิกที่พัฒนาขึ้นมาแนะนำให้ผู้ชมได้รับรู้ถึงศิลปวัฒนธรรมไทยที่ประดิษฐ์ขึ้นมาในครั้งนี้ รวมทั้งยังสามารถนำคลิปวีดิทัศน์มาตัดเป็นท่อนสั้น ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้เกิดความสนใจก่อนวันแสดงได้อีกด้วย

6.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับทัศนคติ และความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อชุดดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เรื่อง ระบำสุทธาภิรมย์ (อาหารไทยสี่ภาค) และนำเสนอในรูปแบบของนิทรรศการด้วยเทคโนโลยีเมตาเวิร์ส

บรรณานุกรม

- [1] กุลจิตา ธรรมวิวัฒน์, พรปภัสสร ปริญาญกุล, และ ภันธิลา ปีสาทุม. (2566). [ออนไลน์]. การพัฒนาดิจิทัลคอนเทนต์แบบอัลบั้มโปสเตอร์เพื่อการประชาสัมพันธ์แบรนด์กางเกงยีนส์. วารสารเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร.พระนคร, 8(2), 70-81. จาก <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/jmctrmutp/article/view/266202/180875>.
- [2] จารุวรรณ ส่งเสริม. (2559). [ออนไลน์]. ความงามทางด้านนาฏศิลป์ไทย. วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม, 4(2), 58-64. จาก <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jcosci/article/view/93097/72922>.
- [3] ชนกพร อังศุวิริยะ. (2555). การศึกษาชื่ออาหารในอำเภอบางใหญ่ จังหวัดสงขลาตามแนวอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์.[รายงานการวิจัยภาควิชาสารัตถศึกษา, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์]. จาก <https://kb.psu.ac.th/psukb/handle/2016/12367>.
- [4] นฤมล ณ นคร. (2563). [ออนไลน์]. นาฏยประดิษฐ์ ชุด ศุภลักษณ์ทรงเครื่อง. [รายงานวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์]. จาก <https://www.bpi.ac.th/upload/media/2022/05/1637628c59d04430b.pdf>.
- [5] วชิระ ทองสุข. (2565). [ออนไลน์]. แพลตฟอร์ม คืออะไรกันแน่? ทำไมพูดถึงกันบ่อยจัง ยุคนี้ใครไม่รู้ ต้องรู้แล้ว!. จาก <https://talkatalka.com/blog/what-is-a-platform/>.

- [6] นาฏยโขณละคร มจธ. (2567). [ออนไลน์]. ผู้ติดตาม. จาก <https://web.facebook.com/ThaiDancingClub/followers>.
- [7] ไพฑูรย์ โพธิสาร. (2547). [ออนไลน์]. มาตรฐานวัดลิเคิร์ท. จาก https://eledu.ssru.ac.th/thassanant_un/pluginfile.php/102/mod_resource/content/1/rating%20scale.pdf.
- [8] Thamwipat, K., & Princhankol, P. (2022). [Online]. The Design and Development of Interactive Multimedia Based on ADDIE Model to Publicize the Department of Educational Communications and Technology. The 13th Global Conference on Business and Social Sciences 2022. [Retrieved 18 November 2024]. from DOI: [https://doi.org/10.35609/gcbssproceeding.2022.1\(11\)](https://doi.org/10.35609/gcbssproceeding.2022.1(11)).
- [9] ภาวิณี บินรามัน, พรปภัสสร ปริญญาญกุล, และกุลธิดา ธรรมวิวัฒน์. (2565). [ออนไลน์]. การพัฒนาดิจิทัลคอนเทนต์แบบอินโฟกราฟิกบนสื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมการขายสินค้าประเภทโฮมเมดเบเกอรี่. วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้และเทคโนโลยี, 2(2), 68-77. จาก <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/JLIT/article/view/257471/175175>.
- [10] พรปภัสสร ปริญญาญกุล, กุลธิดา ธรรมวิวัฒน์, ชลิตา แทนเอี่ยม, และปิยชัย อัมจิต. (2566). [ออนไลน์]. การพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกแบบอัลบั้มโพสต์บนแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อการประชาสัมพันธ์องค์กรเอกชน. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก, 3(2), 1-13. จาก <https://ph02.tci-thaijo.org/index.php/JSCI/article/view/250085/169954>.
- [11] Nipa Agency. (2567). [ออนไลน์]. วิธีการสร้างเพจ Facebook พร้อมเคล็ดลับทำเพจให้มีคนติดตาม อัปเดต 2024. จาก <https://nipa.co.th/th/article/facebook/how-to-create-professional-facebook-profile-2023>.
- [12] Waiwingrob, P., Thamwipat, K., & Princhankol, P. (2023). [Online]. Active Learning Extracurricular Activities Using Digital Content To Promote The Awareness Of Thai Arts And Culture For Undergraduate Students. Humanities, Arts and Social Sciences Studies (HASSS). Vol. 23 No. 3. pp. 642-655. [Retrieved 18 November 2024]. from <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/hasss/article/view/260536/178119>.